

Till hebreerna

Gud har talat genom Sonen

¹ I många stycken och på många sätt har förr GUD talat till fäderna genom profeterna,

² *men* i slutet av dessa dagar har han talat till oss genom en Son, som han har satt *som* arvinge till allt. Genom honom har han också gjort eonerna.

³ Han är en utstrålning av härligheten och en prägel av hans substans och bär allt med sin makts ord, *och* sedan han gjort en rening från synderna har han satt sig vid Majestätets högra *hand* i *det* höga

⁴ och blivit så mycket bättre än änglarna som han ärvt ett förträffligare namn än dem.

Sonen är större än änglarna

⁵ För till vilken har han någonsin sagt av änglarna:

Min Son är du, jag har idag fött dig?

Och åter:

Jag ska vara för honom till Far, och han ska vara för mig till Son?

⁶ Men när åter han för in den Förstfödde i den bebodda världen, säger han:

Och tillbe honom ska alla GUDSänglar.

⁷ Och om änglarna säger han:

Han som gör sina änglartill andar och sina tjänstgörandetillen eldslåga.

⁸ Men om Sonen:

*Din tron, GUD, ärtill eonens eon,
och rakhetens spira ärditt rikes spira.*

⁹ *Du har älskat rättfärdighet och hatat laglöshet.
Därför har han smort dig, GUDDIN GUD,
med jublets olja mer än dina medbröder.*

¹⁰ Och:

*Du har i begynnelsen, HERRE, grundat jorden,
och dina händers verk är himlarna.*

¹¹ *De ska förgöras, men du förblir.*

Och alla ska som en mantel föråldras,

¹² *och som ett täckelse ska du rulla ihop dem,
som en mantel och de ska bytas ut.*

Men du är densamme, och dina år ska inte ta slut.

¹³ Och till vilken av änglarna har han någonsin
sagt:

Sitt vid min högrasida

*tills jag lagt dina fiendersomen fotpall för dina
fötter?*

¹⁴ Är de inte alla tjänstgörande andar, till
betjäning utsända för dem som ska ärva frälsning?

2

¹ Därför måste vi ännu mer akta på det som
hörts, så att vi inte driver iväg.

² För om ordet talat genom änglar var fast och
varje överträdelse och ohörsamhet fick rättmätig
löning,

³ hur ska vi undkomma *om* vi inte bryr oss om
en så stor frälsning? Den fick *sin* begynnelse *med*
att talas genom HERREN och blev *sedan* stadfäst
för oss av dem som hade hört,

⁴ medan GUD också intygade med tecken och under och olika kraftgärningar och delningar av helig Ande efter sin viljeyttring.

Guds Son i ringhet

⁵ För *det* är inte under änglar han har underordnat den kommande bebodda världen om vilken vi talar.

⁶ Men någonstans har någon vittnat och sagt: *Vad är en människa att du kommer ihåg honom, eller en människoson att du vårdar dig om honom?*

⁷ *Du förminskade honom något lite mer än änglar, med härlighet och heder kransade du honom.*

⁸ *Allt har du underordnat under hans fötter.*

För i det att han underordnade honom allt, lämnade han inget oundorordnat honom. Nu ser vi dock ännu inte allt underordnat honom.

⁹ Men honom som förminskades något lite mer än änglarna ser vi: JESUS, på grund av dödens lidande kransad med härlighet och heder, så att han genom GUDS nåd i vars och ens ställe skulle smaka döden.

¹⁰ För det anstod honom av vilken allt och genom vilken allt *är till*, när han *skulle* föra många söner till härlighet, att fullkomna deras frälsnings upphovsman genom lidanden.

¹¹ För både han som helgar och de som helgas *är alla av en enda Far*. Av den orsaken skäms han inte för att kalla dem syskon,

¹² när han säger:

*Jag ska meddela ditt namn för mina syskon.
Mitt i församlingen ska jagsjunga hymn till dig.*

¹³ Och åter:

Jag ska vara förtröstande på honom,

och åter:

Se: jag och barnen som GUD mig gett.

¹⁴ Då nu barnen blivit delaktiga av blod och kött har han också själv på ett närliggande sätt fått del i desamma, för att genom döden stoppa den som hade dödens välde, det *vill säga* djävulen,

¹⁵ och frigöra alla dem som av fruktan för döden genom hela livet varit innehållna i slaveri.

¹⁶ För *det är* ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams säd tar han sig an.

¹⁷ Därför var han förpliktad att i allt bli lik sina syskon, för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst i det *som är* inför GUD för att sona folkets synder.

¹⁸ För genom det att han själv har lidit och provats, kan han hjälpa dem som blir provade.

3

Jesus är större än Mose

¹ Därför, heliga syskon i himmelsk kallelse delaktiga, beakta vår bekännelses apostel och överstepräst: JESUS,

² som var trogen den som hade insatt honom, såsom även *Mose i hela hans hus*.

³ För mer ära än Mose har denne ansetts värdig, liksom den har mer heder än huset som har preparerat det.

⁴ För varje hus prepareras av någon, men den som har preparerat allt *är* GUD.

⁵ Och *Mosevartrogen i hela hans hus* som en *trotjänare*, till ett vittnesbörd om det som skulle talas,

⁶ men KRISTUS som Son över hans hus. Hans hus är vi, om vi [nu] behåller frimodigheten och stoltheten i hoppet.

Förhärda inte era hjärtan

⁷ Därför, liksom den heliga Anden säger:

Idag, om ni hör hans röst,

⁸ *förhärda inte era hjärtan som vid provokationen, på provningens dag i ödemarken,*

⁹ *där era fäder prövade mig i beprövning och såg mina gärningar*

¹⁰ *i fyrtio år.*

Därför blev jag förtörnad på det släktet och sade:

Ständigt förvillar de sig i hjärtat.

Och de har inte lärt känna mina vägar,

¹¹ *såsom jag svor i min vrede:*

Aldrig ska de gå in i min vila.

¹² Se till, syskon, så att inte det finns i någon av er ett ont hjärta av otro i att avlägsna sig från levande GUD.

¹³ Nej, uppmuntra varann varenda dag, så länge det heter *idag*, så att ingen av er förhärdas genom syndens tjusning.

¹⁴ För delaktiga i KRISTUS har vi blivit om vi nu behåller vår begynnelse av tillförsikt fast ända till slutet,

¹⁵ i det att det sägs: *Idag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan som vid provokationen.*

¹⁶ För vilka var *det* som hörde och *ändå* provocerade? Men var *det* inte alla som gick ut ur Egypten genom Mose?

¹⁷ Och på vilka var han förtörnad *i* fyrtio år?
Var det inte på dem som syndade, vilkas
kadaver föll i ödemarken?

¹⁸ Och till vilka svor han att de inte *skulle* gå in
i hans vila, om inte de ohörsamma?

¹⁹ Och vi ser att de inte kunde gå in på grund
av otro.

4

En sabbatsvila för Guds folk

¹ Låt oss då frukta så att inte, när det lämnats
kvar ett löfte att *få* gå in i hans vila, någon av er
tycks komma till korta.

² För även vi är evangeliserade liksom också
dessa. Men ordet som hördes gjorde ingen nytta
för dessa, då de inte *var* hopfogade genom tron
med dem som lyssnade.

³ För vi går in i vilan, vi som har kommit till
tro, så som han har sagt:

Som jag svor i min vrede:

Aldrig ska de gå in i min vila –

även om verken varit tillblivna sedan världens
grundläggning.

⁴ För han har sagt någonstans om den sjunde
dagen så: *Och GUD vilade på den sjunde dagen från
alla sina verk.*

⁵ Och i detta åter: *Aldrig ska de gå in i min vila.*

⁶ Då det alltså kvarstår att några *ska* gå in i
den, och *att* de som tidigare evangeliserades inte
gick in på grund av ohörsamhet,

⁷ bestämmer han åter en dag, *idag*, när han
genom David efter så lång tid säger så som förut
är sagt:

*Idag, om ni hör hans röst,
förhärda inte era hjärtan.*

⁸ För om Jesus hade *gett* dem vila, hade han inte talat om en annan dag efter detta.

⁹ Alltså kvarstår en sabbatsvila för GUDS folk.

¹⁰ För den som har gått in i hans vila har också själv vilat från sina verk, såsom GUD från *sina* egna.

¹¹ Låt oss då vara ivriga att gå in i den vilan, så att ingen faller genom samma exempel på ohörsamhet.

¹² För GUDS ord är levande och verksamt, och skarpare än varje tveeggat svärd och genomträngande ända till delning av själ och ande, leder och märg, och en bedömare av hjärtats reflektioner och tankegångar.

¹³ Och det finns ingen skapelse omärkbar inför honom, utan allt *är* naket och halsblottat för ögonen hos honom inför vilken vi *har* räkenskapen.

En fullkomlig överstepräst

¹⁴ När vi nu har en stor överstepräst som har gått genom himlarna, JESUSGUDS Son, låt oss hålla fast vid bekännelsen.

¹⁵ För vi har inte en överstepräst som inte kan sympatisera med våra svagheter, utan en *som är* prövad i allt i likhet, utan synd.

¹⁶ Låt oss därför gå fram med frimodighet till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till läglig hjälp.

5

¹ För varje överstepräst tas från människor och insätts för människor *i* det *som är* inför GUD, för att frambära äregåvor och offer för synder,

² och han kan vara måttfull mot dem som inte förstår och är förvillade, då han också själv omfattas av svaghet

³ och på grund av den är förpliktad att så som för folket, så även för sig *själv* frambära *offer* för synder.

⁴ Och ingen tar sig själv *den* hedern, utan *man* blir kallad av GUD, liksom även Aaron.

⁵ Så även KRISTUS: han ärade inte sig själv *med* att bli överstepräst, utan *det var* den som talade till honom:

Min Son är du, jag har idag fött dig.

⁶ Liksom han också på ett annat *ställe* säger: *Duärpräst till eonen efter Melchisedeks ordning.*

⁷ Under sitt köttis dagar frambar han vädjanden och anrop till den som kunde frälsa honom från döden, med starkt skri och tårar, och han blev bönhörd utifrån vördsamheten:

⁸ även om han var Son, lärde han sig hörsamheten av det han led.

⁹ Och fullkomnad blev han för alla som hörsammar honom orsak till eonisk frälsning,

¹⁰ titulerad av GUD överstepräst *efter Melchisedeks ordning.*

Varning för förhärdelse

¹¹ Om detta *har* vi mycket av ordet att säga *som* också är svårtolkat, då ni har blivit tröga i öronen.

¹² För även *om* ni är förpliktade att vara lärare på grund av tiden, har ni åter behov av att någon lär er elementen i begynnelsen av GUDS utsagor. Och ni har kommit att ha behov av mjölk, [och] inte stadig föda.

¹³ För var och en som får del av mjölk *är* obekant med ett ord om rättfärdighet, för han är ett småbarn.

¹⁴ Men för fullvuxna finns den stadiga födan, för dem som av vanan har omdömesförmågorna övade till urskillning av gott och ont.

6

¹ Låt oss därför lämna ordet om begynnelsen i KRISTUS och föras mot fullkomligheten, och inte åter slå ner en grund med sinnesändring från döda gärningar och tro på GUD,

² undervisning om dophandlingar och handpåläggning och dödas uppståndelse och eonisk dom.

³ Och detta ska vi göra, om nu GUD tillåter.

⁴ För *det är* omöjligt *för* dem som en gång har blivit upplysta och smakat den himmelska fria gåvan och blivit delaktiga i helig Ande

⁵ och smakat *det* goda GUDS ord och krafter från en kommande eon

⁶ och *sedan* avfallit, att åter förnya *dem* till sinnesändring när de på nytt för sig själva korsfäster GUDS Son och exponerar *honom* offentligt.

⁷ För en jord som dricker det regn som många gånger kommer över den, och föder växtlighet

välägnad åt dessa för vilka den också odlas, får del av välsignelse från GUD.

⁸ Men bär den fram törnen och tistlar *ärden* oduglig och nära förbannelse. Dess slut *är* till bränning.

⁹ Men vi är övertygade gällande er, *våra* älskade, om det *som är* bättre och har frälsning *med sig*, även om vi talar så.

¹⁰ För GUD är inte orättfärdig, *så* att *han* glömmer er gärning och kärleken som ni har uppvisat till hans namn, när ni betjänat de heliga och *ännu* betjänar.

¹¹ Men vi åtrår att var och en av er ska uppvisa samma iver för den fulla vissheten i hoppet ända till slutet,

¹² så att ni inte blir tröga utan imitatörer av dem som genom tro och tålmod ärver löften.

Guds löfte står fast

¹³ För när GUD lovade till Abraham, då han ingen större hade att svära vid, svor han vid sig själv

¹⁴ och sade: *Jag ska välsignande välsigna dig och förökande föröka dig.*

¹⁵ Och så var han tålmodig och uppnådde löftet.

¹⁶ För människor svär vid den *som är* större, och för dem *blir* eden en ände på all motsägelse, till stadfästande.

¹⁷ Vid det att GUD ännu mer önskade visa löftets arvingar oföränderligheten i hans plan gick han i god med en ed

¹⁸ för att vi, genom två oföränderliga ting i vilka GUD omöjligt *skulle* ljuga, ska ha en stark

uppmuntran när vi tagit vår tillflykt till att hålla fast vid det föreliggande hoppet.

¹⁹ Detta har vi som ett ankare för själen *som är säkert och fast och går in till det inre bakom förhänget,*

²⁰ *dit en förelöpare i vårt ställe har gått in: JESUS, som efter Melchisedeks ordning har blivit överstepräst till eonen.*

7

Melchisedeks prästämbete

¹ För denne Melchisedek *varkung av Salem, präst åt Gud den Högste, den som mötte Abraham när han återvände från nedgörandet av kungarna och som välsignade honom,*

² *och som Abraham också tilldelade tionde av allt. Först är han översatt "kung av rättfärdighet" och sedan även kung av Salem, det vill säga "kung av frid".*

³ Utan far, utan mor, utan släktledning har han varken dagars begynnelse eller livets slut, och har blivit lik Guds Son och förblir präst för beständigt.

⁴ Och skåda hur stor denne är, åt vilken [*till och med*] Abraham gav tionde från toppen av högen – patriarken!

⁵ Och visserligen har de av Levis söner som tar emot prästadömet ett bud att få tionde av folket enligt lagen, *det vill säga av sina syskon, fastän dessa är utgångna ur Abrahams höft.*

⁶ Men han som inte är släktledd från dem har fått tionde av Abraham, och honom som hade löftena har han välsignat.

⁷ Och utan all motsägelse *är det* den ringare som blir välsignad av den bättre.

⁸ Och här får människor som dör tionden, men där en *som är* omvitnad att han lever.

⁹ Och så att säga har genom Abraham även Levi, som får tionden, *själv* gett tionde.

¹⁰ För han fanns ännu i faderns höft när Melchisedek mötte honom.

Jesu prästämbete

¹¹ Om nu fullkomning fanns genom det levitiska prästämbetet – för på detta hade *det* lagstiftats *för* folket – vad *fanns det* mer *för* behov att *det* efter Melchisedeks ordning *skulle* uppstå en annan präst, och inte sägas *vara* efter Aarons ordning?

¹² För när prästämbetet förändras blir det av nödtvång också en förändring i lagen.

¹³ För han om vilken detta sägs har fått del i en annan stam, från vilken ingen har ägnat sig åt altaret.

¹⁴ För *det är* tydligt att *det är* ur Juda vår HERRE har kommit upp, en stam för vilken Mose inget talat om präster.

¹⁵ Och ännu mer övertydligt är det om *det i* likhet med Melchisedek uppstår en annan präst,

¹⁶ som inte har blivit *det* genom lag i ett bud av kött, utan genom kraft i ett oupplösligt liv.

¹⁷ För han omvitnas att: *Du är präst till eonen efter Melchisedeks ordning.*

¹⁸ För det blir ett annullerande av ett föregående bud, på grund av dess svaghet och onyttighet –

¹⁹ för lagen fullkomnade ingenting – och ett införande av ett bättre hopp genom vilket vi närmar oss GUD.

Jesus är präst för alltid

²⁰ Och liksom *det* inte kom utan edslöfte – för de *andra* är blivna präster utan edslöfte,

²¹ men han med ett edslöfte genom den som sade till honom: HERREN *har svurit och kommer inte att ångra sig: Du är präst till eonen* –

²² så mycket bättre är [också] *det* förbund vars garant JESUS blivit.

²³ Och dessa är *allt* fler som blivit präster, eftersom de genom döden hindras från att vara kvar.

²⁴ Men eftersom han förblir till eonen har han prästämbetet permanent,

²⁵ varför han också helt och hållet kan frälsa dem som kommer genom honom till GUD, då han alltid lever för att vädja för dem.

²⁶ För en sådan anstod oss också *som* överstepräst: gudlig, oskyldig, obefläckad, skild från syndarna och kommen högre än himlarna.

²⁷ Han har inte varje dag nödvång att såsom översteprästerna först för *sina* egna synder bära upp offer, sedan för folkets. För detta gjorde han en gång för alla när han bar upp sig själv.

²⁸ För lagen insätter människor till överstepräster som har svaghet, men edslöftets ord som *kom* efter lagen en Son, till eonen fullkomnad.

8

Det nya förbundets överstepräst

¹ Och *som* summa till det som sägs: En sådan har vi *som* överstepräst, *en* som har satt sig vid högra *handen* av Majestätets tron i himlarna,

² *som* är tjänstgörande i helgedomen och i det sannfärdiga tabernaklet som HERREN har rest, inte en människa.

³ För varje överstepräst insätts för att frambära äregåvor och offer, varför *det är* nödvändigt att också denne har något som han ska bära fram.

⁴ Om han nu hade varit på jorden vore han inte ens präst, då det finns de som enligt lag frambär äregåvorna.

⁵ De dyrkar i en avbildning och skugga av det himmelska, så som Mose fick det uppenbarat när han skulle fullborda tabernaklet: För se, säger han, *du ska göra allt efter förebilden som visats för dig på berget.*

⁶ Men nu har han undfått en så mycket förträffligare tjänstgöring som han också är medlare för ett bättre förbund, som är lagstiftat på bättre löften.

⁷ För om detta första hade varit klanderfritt, hade *det* inte för ett andra sökts plats.

⁸ Men han klandrar dem och säger:

Se, dagar kommer, säger HERREN, då jag ska fullborda över Israels hus och över Juda hus ett nytt förbund:

⁹ *inte enligt förbundet som jag gjorde för deras fäder,*

på den dag jag tog deras hand

*föratt föra dem ut ur Egyptens land.
För de blev inte kvar i mitt förbund,
och jag brydde mig inte om dem, säger HERREN.*
*10 För detta ärdet förbund som jag ska instifta för
 Israels hus
efter dessa dagar, säger HERREN:
Jag ska sätta mina lagar i deras håg,
och på deras hjärtan ska jag skriva dem.
Och jag ska vara för dem till GUD,
och de ska vara för mig till ett folk.*
*11 Och aldrig ska de undervisa,
var och en sin medborgare och var och en sin
 broder,
och säga: "Lär känna HERREN!"
För alla kommer att känna mig, från liten till stor
 hos dem.*
*12 För jag ska vara försonlig med deras orätter,
och deras synder ska jag aldrig minnas mer.*
*13 Genom att säga "ett nytt" har han föråldrat
det första. Och det som blir föråldrat och
gammalt är nära ett försvinnande.*

9

Det gamla förbundets gudstjänst

- ¹ Nu hade [också] det första rättsregler för gudstjänst, och den världsliga helgedomen.
² För ett tabernakel preparerades, det första i vilket lampstället och bordet och framsättningen av bröden *fanns*. Detta kallas helgedom.
³ Men efter det andra förhänget *fanns* ett tabernakel som kallas helgedoms helgedom,
⁴ som hade ett rökelsealtare av guld och förbundsarken övertäckt från alla håll med guld. I

den *fanns* en urna av guld som höll mannat och Aarons stav som hade spirat och förbundets tavlor,

⁵ och högt över den *fanns* härlighetens kerubim som skuggade soningsstället. Kring detta är nu inte att tala i detalj.

⁶ När detta så hade blivit preparerat: i det första tabernaklet går prästerna ständigt in och fullbordar gudstjänsterna,

⁷ men i det andra *är det* en gång om året, bara översteprästen, inte utan blod som han frambär för sig själv och *för* folkets förseelser.

⁸ Och *med* detta tydliggör den heliga Anden att ännu har inte helgedomens väg framträtt medan ännu det första tabernaklet har bestånd.

⁹ Detta *är en* liknelse för den innevarande tiden, enligt vilken äregåvor och offer frambärs som inte i samvetet kan fullkomna den som dyrkar,

¹⁰ *då det* bara *handlar* om matämnen och drycker och olika dophandlingar: rättsregler av kött som åligger fram till tiden för en reform.

Rening genom Kristi blod

¹¹ Men KRISTUS *är* framkommen *som* överstepräst för det goda som har kommit, genom det större och fullkomligare tabernakel *som* inte *är* handgjort, *det vill säga* inte *är* av denna skapelse.

¹² Och han har inte med blod av bockar och kalvar, utan med *sitt* eget blod gått in en gång för alla i helgedomen och funnit en eonisk återlösning.

13 För om blodet av bockar och tjurar och aska från en kviga som bestänker de vanhelgade helgar till köttets renhet,

14 hur mycket mer ska blodet från KRISTUS, som genom eonisk Ande har framburit sig själv felfri åt GUD, rena vårt samvete från döda gärningar till att dyrka levande GUD?

15 Och därför är han ett nytt förbunds medlare, för att, sedan *det* skett en död till återlösning från överträdelserna under det första förbundet, de kallade ska *få* ta *emot* löftet om det eoniska arvet.

16 För där *det finns* ett testamente *är det* nödtvång att anförä testatorns död.

17 Ett testamente *står* ju fast för döda, då det aldrig har kraft när testatorn lever.

18 Därför har heller inte det första invigts utan blod.

19 För när varje bud var talat enligt lagen av Mose till hela folket, tog han blodet av kalvarna [och bockarna], med vatten och scharlakansröd ull och isop, och bestänkte *med* det både bokrullen och hela folket

20 och sade: *Detta är blodet för det förbund som GUD har påbjudit för er.*

21 Och även tabernaklet och alla kärlen för tjänstgöringen har han med blodet likaså bestänkt.

22 Och nästan allt renas med blod enligt lagen, och utan blodsutgjutelse blir *det* ingen förlåtelse.

23 *Det är* alltså nödtvång att avbildningarna av *det som finns* i himlarna renas med detta, men själva det himmelska med bättre offer än dessa.

²⁴ För *det var* inte i en handgjord helgedom KRISTUS gick in, en motbild av den sannfärdiga, utan i själva himlen *för* att nu framvisa sig för GUDS ansikte för vår skull.

²⁵ Inte heller för att många gånger frambära sig själv, såsom översteprästen går in i helgedomen varje år med en annans blod.

²⁶ Annars hade han måst lida många gånger sedan världens grundläggning. Men nu har han framträtt en gång vid eonernas fullbordan, till annullerande av synd[en] genom sitt offer.

²⁷ Och liksom det är upplagt för människorna att en gång dö och efter detta dom,

²⁸ så ska också KRISTUS, en gång framburen för att bära upp mångas synder, en andra *gång* utan synd visa sig för dem som väntar honom till frälsning.

10

Kristus offrad en gång för alla

¹ För då lagen har en skugga av det kommande goda, inte själva bilden av tingen, kan den aldrig genom samma offer som man frambär varje år för beständigt fullkomna dem som kommer fram.

² Hade de annars inte slutat bäras fram, eftersom de som dyrkar *då* inte längre *skulle* ha någon medvetenhet om synder, sedan de en gång renats?

³ Men i dessa *finns* en åminnelse om synder varje år.

⁴ För *det är* omöjligt att blod av tjurar och bockar *skulle* ta bort synder.

⁵ Därför, när han kommer in i världen säger han:

*Offer och frambärande ville du inteha,
men en kropp har du förfärdigat åt mig.*

⁶ *Brännoffer och offer för synd fann du inte behag i.*

⁷ *Då sade jag: Se, jag har kommit,
i bokrullen är det skrivet om mig,
för att göra, GUD, din vilja.*

⁸ Högre upp säger han att: *Offer och frambäranden och brännoffer och offer för synd ville du inteha och fann inte behag i – de som frambärs enligt lag –*

⁹ och sedan har han sagt: *Se, jag har kommit för att göra din vilja.* Han röjer bort det första för att upprätthålla det andra.

¹⁰ I den viljan är vi helgade, genom frambärandet av JESUKRISTI kropp en gång för alla.

¹¹ Och varje präst står varje dag och tjänstgör och frambär många gånger samma offer, som aldrig kan ta bort synder.

¹² Men denne har för synder framburit ett enda offer för beständigt och satt sig vid GUDS högra hand,

¹³ och framöver väntar han tills hans fiender läggs som en fotpall för hans fötter.

¹⁴ För med ett enda frambärande har han för beständigt fullkomnat dem som helgas.

¹⁵ Och vittnar för oss gör även den heliga Anden. För efter att han sagt:

¹⁶ *Detta är förbundet som jag ska instifta för dem efter dessa dagar,*
säger HERREN:

*Jag ska sätta mina lagar på deras hjärtan,
och på deras håg ska jag skriva dem.*

¹⁷ Och:

*Deras synder och deras laglösheter
ska jag aldrig mer komma ihåg.*

¹⁸ Och där *det finns* förlåtelse för dessa, *finns*
inte längre frambärande för synd.

Trons fulla visshet

¹⁹ Då vi alltså har, syskon, frimodighet till
ingången i helgedomen genom JESU blod,

²⁰ som han har invigt för oss *som* en färsk och
levande väg genom förhänget, *det vill säga* hans
kött,

²¹ och en stor präst över GUDS hus,

²² låt oss gå fram med sannfärdigt hjärta i trons
fulla visshet, bestänkta i *våra* hjärtan från ont
samvete och badade *till* kroppen med rent
vatten.

²³ Låt oss hålla fast vid hoppets bekräftelse
oryggligt, för trofast *är* han som har lovat.

²⁴ Och låt oss beakta varandra till uppeggande
av kärlek och goda gärningar

²⁵ och inte överge vår egen samling, så som *är*
någras sed, utan uppmuntra. Och *det* så mycket
mer som ni ser dagen närma sig.

Varning för att avfalla

²⁶ För *om* vi frivilligt syndar efter att ha fått
insikten om sanningen kvarstår inte längre *något*
offer för synder,

²⁷ utan en fruktansvärd väntan på dom och
eldens nit som kommer att förtära dem *som är*
emot.

²⁸ En som har avvisat Mose lag dör utan medlidande vid två eller tre vittnen.

²⁹ Hur mycket värre bestraffning, tänker ni er, ska den anses värd som har trampat ner GUDS Son och ansett förbundsblodet oheligt, genom vilket han helgats, och skymfat nådens Ande?

³⁰ För vi känner honom som har sagt: *Minärrättsskipningen, jag ska återgälda. Och åter: HERRENSKA döma sitt folk.*

³¹ Fruktansvärt är att falla i levande GUDS händer.

³² Men *låt er påminnas om de tidigare dagarna, under vilka ni upplysta höll ut i mycket kamp med lidanden,*

³³ när ni med kritik och vedermödor dels blev gjorda till åtlöje och dels delaktiga med dem mot vilka man agerade så.

³⁴ För även med fångarna sympatiserade ni, och roffandet av det som var ert välkomnade ni med glädje, då ni visste er själva ha en bättre tillhörighet, och bestående.

³⁵ Kasta då inte bort er frimodighet. Den har stor löning.

³⁶ För uthållighet har ni behov av, för att göra GUDS vilja och få ut löftet.

³⁷ För:

Ännu en så, så litentid, och han som kommer ska komma och inte dröja.

³⁸ *Men min rättfärdige av tro ska leva.*

Och om han skyggar undan, finner inte min själ behag i honom.

³⁹ Men vi är inte av skyggande till fördärv, utan av tro till själens förvärv.

11

Trons hjältar

¹ Och tro är en tillförsikt om vad *man* hoppas, en överbevisning om ting som inte ses.

² För i den blev de äldste omvittnade.

³ I tro fattar vi att eonerna har förfärdigats genom GUDS ord, så att det som ses inte har blivit till av *något* som syns.

⁴ I tro *var det* ett större offer Abel frambar än Kain åt GUD. Genom den blev han omvittnad vara rättfärdig, när GUD själv vittnade om hans äregåvor. Och genom den, *fastän* han dött, talar han ännu.

⁵ I tro blev Henoch förflyttad för att inte se döden, och *han blev inte funnen eftersom GUD hade förflyttat honom*. För innan förflyttningen hade han omvittnats ha välbehagat GUD.

⁶ Men utan tro *är det* omöjligt att välbehaga. För den som kommer till GUD måste tro att han finns och för dem som söker honom blir en belönare.

⁷ I tro var Noa, när han fick uppenbarelse om det som ännu inte sågs, vördsam och preparerade en ark till frälsning för sitt hus. Genom den fördömde han världen och blev arvinge till rättfärdigheten efter tro.

⁸ I tro hörsammade Abraham, när han blev kallad, att gå ut till en plats som han skulle få till arv. Och han gick ut, utan att veta vart han kommer.

⁹ I tro vistades han i löftets land som i ett främmande och bodde i tält med Isaak och Jakob, medarvingarna till samma löfte.

¹⁰ För han väntade på staden som har grundvalarna, vars hantverkare och kreatör är GUD.

¹¹ I tro fick även Sara själv, ofruktsam, kraft till grundläggande av säd *till* och *med* förbi ålderns tid, då hon ansåg honom *vara* trofast som hade lovat.

¹² Därför avlades också av en *endaman*, och dessutom avdöd, så som himlens stjärnor i mängd och som sanden vid havets strand, den oräkneliga.

¹³ Med tro dog alla dessa, utan att ha *fått* ta emot löfterna. Men fjärran ifrån hade de sett dem och hälsat och bekänt att de är främlingar och utlänningar på jorden.

¹⁴ För de som säger sådant framvisar att *det är* ett fäderneland de söker.

¹⁵ Och om *det var* detta de mindes från vilket de gått ut, hade de haft tillfälle att vända tillbaka.

¹⁶ Men nu *är det* ett bättre de eftertraktar, *det vill säga* ett himmelskt. Därför skäms inte GUD för dem, att kallas deras GUD. För han har berett för dem en stad.

¹⁷ I tro har Abraham framburit Isaak när han blev prövad. Och den enfödde frambar han som hade mottagit löfterna,

¹⁸ han till vilken det talats att: *Genom Isaak skadetuppkallas åt dig säd,*

¹⁹ då han räknade att även från *de döda är GUD* mäktig att uppväcka – varifrån han också med en liknelse fick ut honom.

²⁰ I tro *var det* också kring kommande *ting* Isaak välsignade Jakob och Esau.

²¹ I tro välsignade Jakob, när han dog, var och en av Josefs söner och *tillbadöver änden av sin stav.*

²² I tro minde Josef, när han avled, om uttåget för Israels söner och påbjöd om sina knotor.

²³ I tro blev Mose, när han fötts, dold i tre månader av sina fäder, eftersom de *sågttbarnetvarstiligt* och inte fruktade kungens förordning.

²⁴ I tro nekade Mose, när han blivit stor, att kallas son till Faraos dotter

²⁵ och valde att hellre fara illa med GUDS folk än ha en tillfällig förnöjelse av synd,

²⁶ då han ansåg *som* en större rikedom än Egyptens skatter kritiken för KRISTI skull. För han såg bort mot löningen.

²⁷ I tro lämnade han Egypten och fruktade inte kungens raseri, för han liksom såg den Osynlige och var ståndaktig.

²⁸ I tro har han gjort påskan och pågjutningen av blodet, för att inte den som utrotade det förstfödda skulle vidröra dem.

²⁹ I tro gick de genom Röda havet som över torra land, vilket egyptierna tog *sig* prov på och slukades.

³⁰ I tro föll Jerikos murar, omringade i sju dagar.

³¹ I tro blev skökan Rahab inte förgjord med de ohörsamma, sedan hon välkomnat spejarna med frid.

³² Och vad mer säger jag? För tiden kommer att ta slut för mig medan jag skildrar om Gedeon, Barak, Sampson, Jefthae, både David och Samuel och profeterna,

³³ som genom tro nedkämpade riken, utförde rättfärdighet, uppnådde löften, spärrade lejons munnar,

³⁴ släckte eldens kraft, flydde svärdets egg, fick kraft ur svaghet, blev starka i krig, *fick* främmandes läger *att* vika.

³⁵ Kvinnor fick ur uppståndelse sina döda.

Och andra blev torterade och välkomnade inte återlösningen, för att uppnå en bättre uppståndelse.

³⁶ Och andra fick *sig* prov på förlöjliganden och piskor, och dessutom bojor och fängelse.

³⁷ De blev stenade, sågade, dog i mord med svärd. De gick runt i fårskin, i gethudar, led brist, led nöd, for illa.

³⁸ Världen var dem inte värdig, de irrade i ödetrakter och *i* berg och grottor och jordens hålor.

³⁹ Och *fastän* alla dessa blev omvitnade genom tron fick de inte ut löftet,

⁴⁰ då GUD för oss hade förutsett något bättre: att de inte utan oss ska fullkomnas.

12

Maning till uthållighet

¹ Följaktligen må också vi, när vi har en så stor sky av vittnen som omfattar oss, lägga bort varje belastning och den ytterst lättomsnärjande synden och med uthållighet springa *i* den kamp som föreligger oss,

² medan vi ser bort mot trons upphovsman och fullkomnare: JESUS, som för glädjen som förelåg honom höll ut *på* korset, sedan han

ringaktat skammen, och har satt sig vid GUDS trons högra *hand*.

³ För tänk noga på honom som har hållit ut i sådan motsägelse från syndarna mot honom själv, så att ni inte veknar i era själar och mattas.

⁴ Ännu har ni inte ända till blods gjort motstånd kämpande mot synden.

⁵ Och ni har glömt bort uppmaningen som resonerar *med* er som söner:
Min son, ta inte lätt på HERRENS fostran, och mattas inte när du av honom tillrättavisas.

⁶ För den HERREN älskar fostrar han, och han agar varje son som han godtar.

⁷ Det är för fostran ni håller ut. Som till söner frambär GUD åt er. För vem är en son som inte en far fostrar?

⁸ Men om ni är utan fostran, som alla har blivit delaktiga av, då är ni oäktingar och inte söner.

⁹ Sedan hade vi våra fäder av köttet som uppfostrare, och vi hade respekt. [Och] ska vi inte mycket mer underordna oss andarnas Far och leva?

¹⁰ För de fostrade för *några* få dagar, enligt det som tycktes *rätt* för dem. Men han till gagn, för att få del av hans helighet.

¹¹ Och all fostran tycks för närvarande inte vara till glädje, utan till bedrövelse. Men *till* sist avger den en fridsam frukt av rättfärdighet för dem som genom den har blivit övade.

¹² Därför: de försvagade händerna och de förlamade knäna ska ni åter räta upp.

¹³ Och *gör raka hjulspår för era fötter*, så att inte den halta viker av utan snarare helas.

¹⁴ Jaga efter frid med alla, och den helgelse utan vilken ingen kommer att se HERREN,

¹⁵ medan ni utövar tillsyn så att ingen saknar GUDS nåd, att ingen rot av bitterhet växer upp och anfäktar och genom den många befläckas,

¹⁶ att ingen är otuktig eller profan som Esau, som för ett *endamá*l mat lämnade bort sin egen förstfödslo

¹⁷ För ni vet att även efteråt, när han ville ärva välsignelsen, blev han förkastad. För han fann inget utrymme för sinnesändring, även om han med tårar sökte den.

Ett rike som inte skakas

¹⁸ För ni har inte kommit till *något som är* påtagligt och brinnande med eld och skymning och dunkel och rusk,

¹⁹ och basundån och en röst med ord som de som hörde undanbad sig, att det inte skulle tilläggas för dem *något* ord.

²⁰ För de har inte det som kommenderades: *Om så ett vilddjur vidrör berget ska det stenas.*

²¹ Och så fruktansvärt var det som syntes att Mose sade: *Skräckslagen är jag och darrande.*

²² Nej, ni har kommit till Sions berg och levande GUDS stad, *det* himmelska Jerusalem och myriader av änglar, till en högtidsskara

²³ och församling av förstfödda uppptecknade i himlen, och till allas domare GUD och andar av fullkomnade rättfärdiga,

²⁴ och till ett nytt förbunds medlare JESUS och ett bestänkelseblod som talar bättre än Abel.

²⁵ Se till att ni inte undanber er honom som talar. För om dessa inte undkom som på jorden

undanbad sig uppenbararen, hur mycket mer vi som vänder oss bort från honom från himlen?

²⁶ Hans röst skakade jorden då, men nu har han lovat och sagt: *Än en gång ska jag få inte bara jorden att bäva, utan också himlen.*

²⁷ Och detta *än en gång* tydliggör förflyttning[en] av det som skakas, såsom *något* danat, för att det ska bli kvar som inte skakas.

²⁸ Därför, då *det är* ett oskakbart rike vi tar emot, låt oss ha nåd, genom vilken vi må dyrka välbehagligt GUD med vördsamhet och aktning.

²⁹ För vår GUD är också *en förtärande eld.*

13

Offer som behagar Gud

¹ Syskonkärleken ska bestå.

² Gästvänligheten ska ni inte glömma, för genom den har några omedvetet haft änglar som gäster.

³ Kom ihåg fångarna såsom medfångslade, dem som far illa som *att ni* också själva var i *deras* kropp.

⁴ Äktenskapet *ska hållas* hedrat bland alla och sängen obefläckad, för otuktiga och äktenskapsbrytare ska GUD döma.

⁵ Ert sätt *ska vara* icke pengakärt. Var nöjda med det som är där. För själv har han sagt: *Jag ska aldrig ge upp dig, och jag ska aldrig överge dig.*

⁶ Därför *kan* vi morska säga:
HERRENärmin *hjälp*are, och *jag ska inte frukta.*
Vad ska en människa göra mig?

⁷ Minns era styresmän som har talat till er GUDS ord. Skärskåda utgången av deras agerande och imitera tron.

⁸ JESUSKRISTUS är igår och idag densamme, och till eonerna.

⁹ Av olika och främmande läror ska ni inte föras bort. För *det är* bra att befästas i hjärtat med nåd, inte med matämnen. Av dessa har de som vandrar inte fått nytta.

¹⁰ Vi har ett altare från vilket de inte har rättighet att äta som dyrkar *i* tabernaklet.

¹¹ För djuren vilkas blod bärs in *som offer* för synd i helgedomen genom översteprästen, dessas kroppar bränns upp utanför lägret.

¹² Därför har också JESUS, för att genom *sitt* eget blod helga folket, lidit utanför porten.

¹³ Låt oss därför gå ut till honom utanför lägret och bära kritiken för hans skull.

¹⁴ För vi har här ingen bestående stad, utan den kommande söker vi.

¹⁵ Låt oss [då] genom honom ständigt bära upp ett offer av lovprisning till GUD, *det vill säga* en frukt från läppar som bekänner hans namn.

¹⁶ Och välgörandet och gemenskapen ska ni inte glömma, för med sådana offer välbehagas GUD.

Uppmaningar och förbön

¹⁷ Låt er övertygas av era styresmän och ge efter. För de vakar över era själar som *sådana* som ska avge räkenskap, så att de gör detta med glädje och inte suckande. Ogynnsamt för er *vore* ju det.

¹⁸ Be för oss. För vi är övertygade *om* att vi har ett gott samvete, och i allt vill vi agera väl.

¹⁹ Och ännu mer uppmanar jag *till* att göra detta, så att jag fortare återställs till er.

²⁰ Och fridens GUD, som fört upp från *de* döda fårens store herde genom ett eoniskt förbunds blod, vår HERREJESUS,

²¹ må förfärdiga er i allt gott till att göra hans vilja, och göra i oss det *som är* välbehagligt inför honom genom JESUSKRISTUS. Hans *är* äran till [eonernas] eoner. Amen.

Sluthälsningar

²² Och jag uppmanar er, syskon, att stå ut med uppmaningens ord. *Det är* ju också i korthet jag har tillskrivit er.

²³ Ni ska veta *att* vår broder Timotheos *är* frigiven. Med honom, om han kommer fortare, ska jag se er.

²⁴ Hälsa alla era styresmän och alla de heliga. Hälsar er *gör* de från Italien.

²⁵ Nåden *vare* med er alla.

Svenska Standardbibeln
Portions of the Holy Bible in Swedish, Svenska
Standardbibeln translation

Copyright © 2025 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Language: (Swedish)

Kommentarer om denna bibelöversättning kan riktas till
oversattning@standardbibeln.se.

2026-09-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 7 Sep 2026 from source files
dated 7 Sep 2026
dc369788-4b68-5669-b6c8-a721cf25da1b